

ПОЛИТИЧЕСКИ ГРУПИ В ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

Мартин Анастасов

Европейския парламент (ЕП) е уникален и различен спрямо националните парламенти, тъй като се организира по-скоро на идеологически, отколкото на национален принцип. Политическите групи в ЕП са групи от депутати – в някои случаи дадена група може да е официално представлявана от политическа партия, в други може да е коалиция от няколко Европейски партии, национални партии или независими политици.

Групите са по-скоро слаби коалиции, отколкото политически партии. На тях им е изрично забранено да участват в европейските избори, тъй като това е изключително право само на Европартиите. Предполага се, че всяка група има общи принципи и тези групи, които не могат да ги демонстрират на практика, биват разформирвани.

1. Изисквания и привилегии

Работата в групи е полезна за европейските политически партии, защото им дава по-голямо политическо влияние – например Европейския свободен съюз (5 места в 6-ия ЕП) и Европейските зелени (37 места в 6-ия ЕП) имат много повече власт, работейки като група на Европейските зелени-Европейски свободен съюз. Това им осигурява общо 42 места, които те не могат да заемат като самостоятелни партии. Друга причина за сформирването на такива групи е финансовото субсидиране от Парламента и гарантирани места в комитетите, които не се дават на независими депутати.

За да бъде официално призната една група в ЕП, тя трябва да покрие определени изисквания, постановени в Процедурните правила на ЕП. Ако условията са спазени, депутатите могат на теория да създадат каквато група пожелаят. Тази формулировка се изпита на практика чрез опита за създаването на крайно дясната група, наречена „Идентичност, традиция, суверенитет“ (ITS). Опитите за блокирането на създаването на тази група бяха неуспешни, но тя бе лишена от лидерски места в комитетите (привилегия, която по принцип се полага на всички групи).

Тези събития ускориха приемането на минимален праг за групите през мандата 2009-2014 от минимум 25 депутата от 7 различни държави.

2. Организация

Групите могат да са базирани на една политическа партия (например Европейската народна партия) или могат да включват няколко - европейски партии, национални партии или независими кандидати (например Либералната група).

Всяка група си избира лидер, често наричан „президент“ или председател (или двама съпредседатели при някои групи), бюро и секретариат. Председателите на всяка група се срещат в Конференцията на Председателите, за да решат какви проблеми ще се разискват в пленарното заседание на ЕП.

3. Състав на 7-мия ЕП

Текущият състав на групите в 7-мия ЕП, с мандат 2009-2014г. е:

ГРУПА	ПОД-ПАРТИИ/ЧЛЕНОВЕ	ОСНОВАНА	МЕСТА
ГРУПА НА ЕВРОПЕЙСКАТА НАРОДНА ПАРТИЯ (ХРИСТИЯНДЕМОКРАТИ)	ЕВРОПЕЙСКА НАРОДНА ПАРТИЯ; 1 НЕАСОЦИРАНА НАЦИОНАЛНА ПАРТИЯ	2009 г.	265
ГРУПА НА ПРОГРЕСИВНИЯ АЛИАНС НА СОЦИАЛИСТИТЕ И ДЕМОКРАТИТЕ В ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	ПАРТИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ СОЦИАЛИСТИ; 2 НЕАСОЦИРАНИ НАЦИОНАЛНИ ПАРТИИ	2009 г.	184
ГРУПА НА АЛИАНСА НА ЛИБЕРАЛИТЕ И ДЕМОКРАТИТЕ ЗА ЕВРОПА	ЕВРОПЕЙСКА ЛИБЕРАЛ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА И РЕФОРМИСТКА ПАРТИЯ; ЕВРОПЕЙСКА ДЕМОКРАТИЧНА ПАРТИЯ; 3 НЕЗАВИСИМИ ПОЛИТИЦИ	2004 г.	84

ЕВРОПЕЙСКИ КОНСЕРВАТОРИ И РЕФОРМИСТИ	АЛИАНС НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ КОНСЕРВАТОРИ И РЕФОРМИСТИ; ЕВРОПЕЙСКО ХРИСТИЯНСКО ПОЛИТИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ; 2 НЕЗАВИСИМИ ПОЛИТИЦИ	2009 г.	56
ГРУПА НА ЗЕЛЕНИТЕ/ЕВРОПЕЙСКИ СВОБОДЕН АЛИАНС	ЕВРОПЕЙСКА ЗЕЛЕНА ПАРТИЯ; ЕВРОПЕЙСКИ СВОБОДЕН АЛИАНС; 2 НЕАСОЦИРАНИ НАЦИОНАЛНИ ПАРТИИ; 6 НЕЗАВИСИМИ ПОЛИТИЦИ	1999 г.	55
КОНФЕДЕРАТИВНА ГРУПА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЕДИНЕНА ЛЕВИЦА - СЕВЕРНА ЗЕЛЕНА ЛЕВИЦА	ПАРТИЯ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЛЕВИЦА; АЛИАНС НА СЕВЕРНАТА ЗЕЛЕНА ЛЕВИЦА; 9 НЕАСОЦИРАНИ НАЦИОНАЛНИ ПАРТИИ	2009 г.	35
ГРУПА „ЕВРОПА НА СВОБОДАТА И ДЕМОКРАЦИЯТА”	ПАРТИЯ "ЛИБЕРТАС" (СВОБОДИ); 8 НЕАСОЦИРАНИ НАЦИОНАЛНИ ПАРТИИ	2009 г.	27
ДРУГИ (НЕАСОЦИРАНИ В ПОЛИТИЧЕСКИ ГРУПИ)	11 НАЦИОНАЛНИ ПАРТИИ		29
		ОБЩО	735

Основните разлики с мандата от 2004-2009 г. са:

- Формирането на нова политическа група, тази на Европейските консерватори и реформисти. Тя се оглавява от 26 депутата от английската консервативна партия,
- Евроскептиците от Независимост/Демокрация и Съюз за Европа на нациите (групи от 6-ия ЕП) пострадаха от значителни загуби на последните избори. Сами по себе си вече нямаха достатъчно места за да сформират група, затова някои депутати от тези партии сформираха групата Европа на свободата и демокрацията,
- Дясно-центристката Европейска Народна Партия сега формира собствена парламентарна група, тъй като предишните членове от Европейските Демократи напуснаха групата за да се присъединят към тази на Европейските консерватори и реформисти,
- Ляво-центристката Партия на Европейските социалисти се преименува на Прогресивен Алианс на Социалисти и Демократи, за да позволи на не-социалистите от Италианската Демократическа Партия да присъстват в нейната група.

4. Отношения между партиите

Нито една от групите не е имала абсолютно мнозинство в ЕП. Двете най-големи групи са групата на Европейската народна партия (ЕНП) и Групата на социалистите, които са базирани съответно на Европейската народна партия и Партията на европейските социалисти. Тези две групи са доминиращи в ЕП от създаването му и тенденциозно държат между 50 и 70 процента от местата. Социалистите бяха най-голямата група до 1999 г., когато ЕНП ги задмина.

Единният европейски акт от 1987 г. въведе нова процедура, базирана на съдействие между големите групи и Народната партия и Социалистите се съгласиха да си съдействат в парламента. Това съглашение стана известно като „голямата коалиция“. Големата коалиция явно продължава да се спазва, което е видно от разделянето на 5-годишния

мандат за председател на ЕП на две, като за половината период позицията се заема от член на ЕНП а другата от Европейските социалисти.

Позицията на либералите

Лидерът на Либералната група Греъм Уотсън отрича „голямата коалиция“. По време на петия ЕП либералите бяха намесени в разделянето на „голямата коалиция“ , като се съюзиха с ЕНП, изключвайки Социалистите. През следващият мандат, те успяха да вземат 88 места, сформирайки Алианс на Либерали и Демократи за Европа. Това е най-големия брой места даван на трета партия в парламента.

Прекъсване на голямата коалиция

Намесата на либералите не е единствената причина за прекъсване на голямата коалиция. През 2004 г. имаше друго значимо прекъсване на голямата коалиция. Причина за него беше номинацията на Роко Бутильоне за Европейски комисар на Правосъдието, Свободата и Сигурността. ЕНП поддържаше кандидатурата, но Социалистите, които са също и критици на Жозе Мануел Барозо, накараха партиите да премахнат кандидатурата му. Барозо първоначално се застъпи за неговия екип и предложи малки концесии, които бяха отхвърлени от Социалистите. ЕНП изиска, ако бъде премахната кандидатурата на Бутильоне, то тогава и един комисар от Социалистите да бъде премахнат, за да не се наруши баланса. Накрая Италия свали кандидатурата на Бутильоне и предложи Франко Фратини на негово място. Фатини беше одобрен от Социалистите и комисията Барозо най-накрая беше одобрена с малко закъснение. Политизирането на решенията, за съжаление продължава да набира скорост.

5. Академичен анализ

Политическите групи в Европейския парламент съществуват в една или друга форма още от септември 1952 г. и първото събрание на неговия предшественик – Общата асамблея. Групите са коалиции на депутати, Европартии и национални партии, към които те принадлежат. Тези групи с течение на времето са се превърнали в представители на доминантните Европейски политически школи и сега са основните действащи лица в ЕП.

Някои от тези групи станаха хомогенни с техните партии (като Партията на Социалистите), но други не (като Независимост/Демокрация). Но те все още са коалиции, не отделни партии и не издават свой собствен манифест.

Освен това националните медии се фокусират предимно върху депутатите/партиите в тяхната собствена държава-членка, без да обръщат внимание на дейността на цялата политическа група, понякога трудно разбирайки изобщо каква и е структурата, как работи и дори самия факт, че съществува. Мултинационалните медии в частност, предават информация , която се ограничава в рамките на конкретен орган на ЕС, като Парламента например (има медии, които всъщност само това отразяват – EU Observer, theParliament.com. Тези органи предоставят доста информация за политическите групи, но много рядко я подлагат на по-обстояен анализ и коментар. В крайна сметка, дори и те да предоставят информация относно как например е протекло определено гласуване за нещо, те няма да предоставят допълнителна информация, какви са всъщност стратегиите и схемите на гласуване на тези групи.

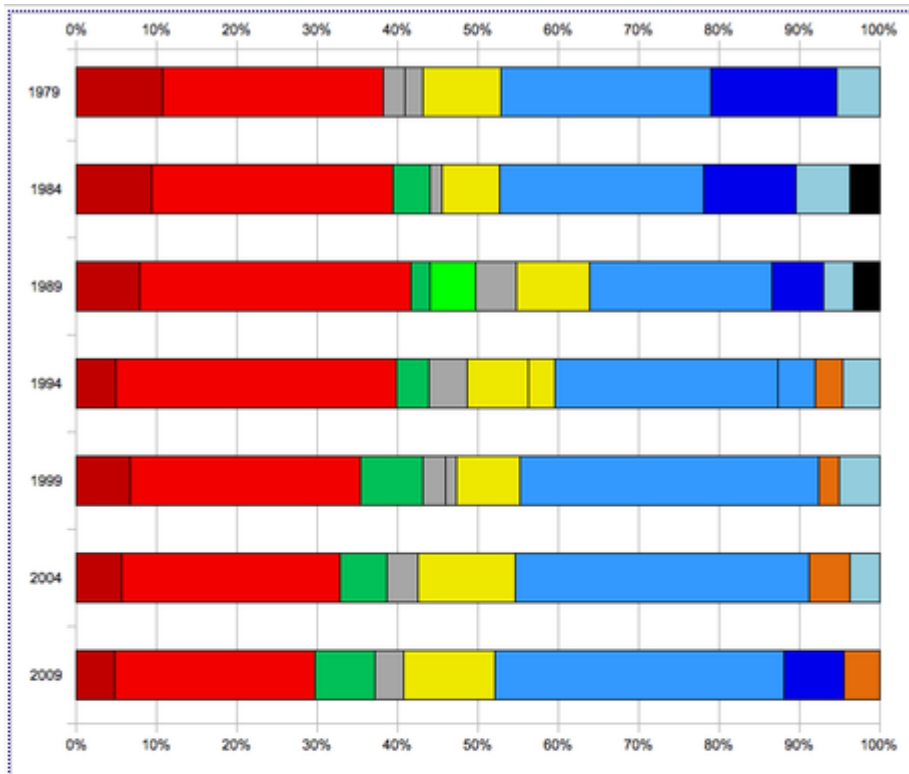
Естествен резултат от това е, че в днешно време този анализ на политическите групи се прави предимно от хората в академичните среди.

6. Кратък исторически преглед на формирането на групите

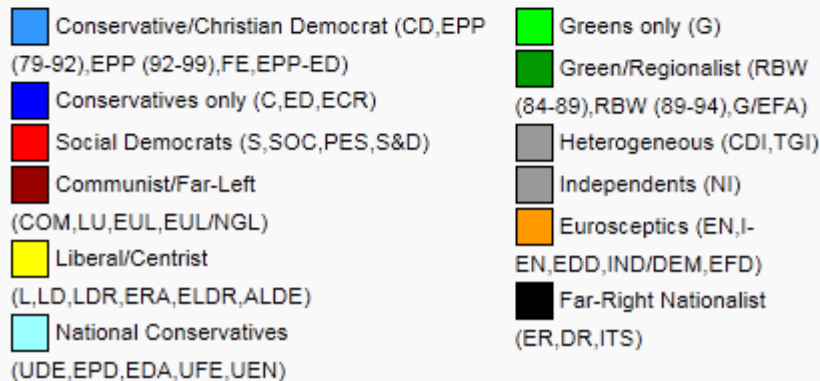
Първите три групи са формирани в ранните дни на ЕП. Първоначално са били „Социалистическата група“ (която по-късно става Партията на европейските социалисти), Групата на християндемократите (по-късно става Европейска народна партия и Европейски демократи) и Групата на либералите и съюзниците (по-късно Алианс на либерали и демократи за Европа).

С развитието на ЕП, се появяват и други групи. „Голистите“ (Gaulists) от Франция основават групата на Европейския демократски съюз. Консерваторите от Дания и Англия се присъединяват и формират Европейската група на консерваторите, която след множество промени в наименованието впоследствие се слива с Европейската народна партия.

Графичното представяне на политическите групи от 1979 г. до 2009 г. би изглеждало така:

EP political groups, 1979 to 2009.

Литература

1. ^a ^b Hines, Eric (2003). ["The European Parliament And The Europeanization Of Green Parties"](#) (PDF). [University of Iowa](#). Archived from [the original](#) on 28 May 2008. Retrieved 2008-03-01.
2. ^a ^b Brunwasser, Matthew (2007-01-14). ["Bulgaria and Romania bolster far right profile in EU Parliament"](#). [International Herald Tribune](#). Retrieved 2007-07-07.

3. [^ "Rules of Procedure of the European Parliament, 7th parliamentary term - July 2009, Rule 30: Formation of political groups"](#) 1 July 2009, from <http://www.europarl.europa.eu/>
4. [^ "Rules of Procedure of the European Parliament, 16th edition - March 2009, Rule 29: Formation of political groups"](#) 6 April 2009, from <http://www.europarl.europa.eu/>
5. [^ "Far-Right Wing Group Sidelined in European Parliament"](#). [Deutsche Welle](#). 2007-02-02. Retrieved 2007-07-07.
6. [^ Mahony, Honor \(2008-07-09\). "New rules to make it harder for MEPs to form political groups"](#). [International Herald Tribune](#). Retrieved 2008-07-10.
7. [^ "Party Politics in the EU"](#) (PDF). [civitas.org.uk](#). Retrieved 2007-06-12.
8. [^ Conservative MEPs form new group](#)
9. [^ ^a ^b Settembri, Pierpaolo \(2007-02-02\). "Is the European Parliament competitive or consensual ... "and why bother"?"](#) (PDF). [Federal Trust](#). Retrieved 2007-10-07.
10. [^ Kreppel, Amie \(2002\). "The European Parliament and Supranational Party System"](#) (PDF). [Cambridge University Press](#). Retrieved 2007-06-12.
11. [^ "History"](#). [Socialist Group website](#). Retrieved 2007-11-11.
12. [^ "EPP-ED Chronology – 1991-2000"](#). [EPP-ED Group website](#). Retrieved 2007-11-07.
13. [^ "EPP-ED Chronology – 1981-1990"](#). [EPP-ED Group website](#). Retrieved 2007-11-07.
14. [^ "European Parliament elects new president"](#). [BBC News](#). 1999-07-20. Retrieved 2007-11-01.
15. [^ Ringer, Nils F. \(February 2003\). "The Santer Commission Resignation Crisis"](#) (PDF). [University of Pittsburgh](#). Retrieved 2007-10-07.
16. [^ Bowley, Graham \(2004-10-26\). "Socialists vow to oppose incoming team: Barroso optimistic on commission vote"](#). [International Herald Tribune](#). Retrieved 2007-11-23.
17. [^ Bowley, Graham \(2004-11-17\). "SEU Parliament likely to accept commission: Barroso set to win with new team"](#). [International Herald Tribune](#). Retrieved 2007-11-23.
18. [Wikipedia.org](#) - http://en.wikipedia.org/wiki/Academic_studies_of_the_political_groups_of_the_European_Parliament
19. [Wikipedia.org](#) - http://en.wikipedia.org/wiki/Political_groups_of_the_European_Parliament